

Наша СЛОВА

Газета выходзіць з сакавіка 1990 года

№ 10 (1265) 9 САКАВІКА 2016 г.

“Ніве” - 60

Беларускі тыднёвік “Ніва” з Беластока адзначае 60-годдзе выхаду ў свет. Першы нумар выйшаў 4-га сакавіка 1956-га года.

“Ніва” ўзнікла на хвалі паслясталінскай адлігі, як орган Беларускага грамадска-культурнага таварыства. Пасля смерці Сталіна быў перыяд, калі партыйныя ўлады дайшлі да высновы, што ўсім тым нацыянальным мяшчынам, якія тады існавалі ў Польшчы, варта мець і сваю арганізацыю, і свой прэсавы орган.

Першы рэдактар “Нівы” Юры Валкавыцкі меў прафесійную адукацыю журналіста, працаваў на партыйнай пасадзе і атрымаў заданне арганізаваць працу тыднёвіка. Вал-

кавыцкі прабыў на гэтай пасадзе 30 гадоў. З ягоным імем звязаны практычна ўсе на той час дасягненні беларускага руху ў Польшчы, таму што ў “Ніве” дэбютавалі ўсе нашыя пісьменнікі і паэты. “Ніва” таксама ліквідавала непісьменнасць на вёсках сярод старэйшых пакаленняў, якія па-польску не пісалі і не чыталі. Гэта была народная газета ў 1960-я гады, калі яшчэ жылі нашыя вёскі. Пад канец 1960-х наклад “Нівы” дасягаў 10 тысяч асобнікаў, што на такі невялічкі рэгіён, як Беласточчына, было вялікім дасягненнем.

“Ніва” выхавала беларускую нацыянальную эліту на Беласточчыне, як і пакаленне студэнтаў 1980-х, якое

прывнесла новы павеў у беларускі нацыянальны рух.

Савецкія ўлады амаль да канца БССР хавалі “Ніву” ад беларускага чытача. Гэта было як бы акеца ў іншую беларускую рэальнасць, у іншыя праблемы, якія мелі беларусы ў Польшчы, праблемы нацыянальнай меншасці. А і сёння іх праблемы - гэта працяг праблем беларусаў метраполіі, калі беларусы далей інтэнсіўна русіфікуюцца, то яны не могуць падтрымаць сваіх суродзічаў у Польшчы.

Радзё Свабода.

На здымку: На 60-годдзі “Нівы”. Віталь Луба, Яўген Вапа, Міра Лукша, Алесь Бяляцкі, Адам Паўлюшкі.

90 гадоў з дня нараджэння Васіля Супруна

Васіль СУПРУН (10 сакавіка 1926, в. Глоўсевічы на Слонімшчыне - 2 траўня 2007, Слонім) - ініцыятар заснавання і кіраўнік беларускага патрыятычнага моладзевага антысавецкага падполля ў 1946-1947 на тэрыторыі Заходняй Беларусі (арганізацыя “Чайка”), паэт, краязнавец, археолаг.

Падчас вайны скончыў у Слоніме беларускую сямігодку, трохмесячныя настаўніцкія курсы, 2-і і 3-і класы Слонімскай настаўніцкай семінарыі.

Пасля выгнання немцаў са Слоніма быў мабілізаваны на работу па аднаўленні чыгункі. 20 жніўня 1944 г. быў накіраваны дырэктарам Міжэвіцкай школы Слонімскага раёна. У 1946 г. скончыў Ганцавіцкую педагагічную вучэльню. Узначальваў Цэнтр Беларускага вызвольнага руху, які аб'ядноўваў слонімска, баранавіцкія і берасцейскія суполкі.

6 чэрвеня 1947 г. быў арыштаваны і асуджаны на 25 год няволі і 5 гадоў пазбаўлення правоў. Пакаранне Васіль Супрун адбываў у лагерах Інты і Варкуты. У зняволенні падтрымліваў тайную міжлагерную перапіску з беларускай паэткай Ларысай Геніюш. 16 чэрвеня 1956 г., згодна з пастановай Вярхоўнага Савета СССР, быў вызвалены з няволі і атрымаў дазвол вярнуцца на радзіму.

Вершы з перапіскі Васіля Супруна і Ларысы Геніюш упершыню былі апублікаваны ў тыднёвіку “Літаратура і мастацтва” вясной 1989 года. Іх публікацыя была тады вялікай падзеяй у беларускім літаратурным жыцці. Аказалася, што Васіль Супрун усё жыццё пісаў вершы, найбольш патрыятычныя. А першы ягоны верш быў надрукаваны ў

“Баранавіцкай газеце” яшчэ 29 верасня 1943 года. І толькі праз 50 гадоў дзяржаўнае выдавецтва “Мастацкая літаратура” выдала невялікі зборнічак вершаў Васіля Супруна пад назвай “Крык” з прадмовай прафесара Алега Лойкі. Вершы ў ім былі напоўненыя духоўнай сілай і верай, нязломнасцю духу ды бясконцай любоўю да роднага краю.

Вікіпедыя.

(Працяг тэмы на ст. 5.)

“Спрабуйма!” - у Японіі выйшаў пачатковы курс беларускай мовы для японцаў

“Азнамяляльна-пачатковы курс беларускай мовы для японцаў” выдадзены ў якасці навучальнага матэрыялу ў цэнтры замежных моў Цукубскага ўніверсітэта (Японія).

- Хацела б падзяліцца з усімі добрай навінаю. Нарэшце выйшаў з друку падручнік “Спрабуйма! Азнамяляльна-пачатковы курс беларускай мовы для японцаў. Частка I”, які я сумесна напісала са спадарыняй Таццянай Рамзой (дацэнт БДУ) пад рэдакцыяй спадара Тасінобу Усуяма

(прафесар Цукубскага ўніверсітэта), - паведаміла вядомая многім беларусам Сіёры Кіёсава.

Падручнік складзены на аснове распрацаваных матэрыялаў па прадмеце “Славянскія мовы і культуры”, які выкладаўся на факультэце гуманітарных навук Цукубскага ўніверсітэта ў 2015 г. Падручнік упершыню ў Японіі падрыхтаваны ў адпаведнасці з новай рэдакцыяй беларускага правапісу, які быў прыняты ў 2008 г.

- Увогуле кніга з'яўляецца, відаць, першым практычным падручнікам пачатковага курсу беларускай мовы ў Японіі, - піша Сіёры Кіёсава. - Пры выданні гэтага падручніка неацэнную дапамогу аказалі мне мае паважаныя настаўнікі з Японіі і Беларусі: прафесар Тасінобу Усуяма (прафесар Цукубскага ўніверсітэта, рэдактар кнігі) і спадарыня Таццяна Рамза (дацэнт БДУ, суаўтар кнігі).

Падручнік атрымаў цудоўную назву “Спрабуйма!”. Спадзяюся, што гэтая першая “спроба” вывучэння беларускай мовы кожным зацікаўленым японскім чытачом перарасце надалей у плыбокую цікавасць да культуры, гісторыі ды іншых разнастайных прывабнасцей Беларусі, - піша японка Сіёры Кіёсава.

Радзё Свабода.

Курсы беларускай мовы ў Варшаве

Культурны цэнтр Беларусі арганізуе бясплатныя курсы беларускай мовы для жыхароў польскай сталіцы. Наведваць заняткі можна будзе ўвечары па панядзелках і чацвяргах у залежнасці ад ўзроўню валодання мовай.

Гэта ўжо трэці этап правядзення курсаў, што сведчыць пра зацікаўленасць беларускай мовай сярод палякаў, - лічыць выкладчыца беларускай мовы Вольга Трацяк:

- Ёсць нагода прыблізіць людзей да нашай культуры. У польскіх СМІ не шмат кажуць пра Беларусь, а калі кажуць дык не ў адных суперлатывах, а нешта палітычнае, а

Давіцеся размаўляць па-беларуску!
Rozmawiajmy w języku białoruskim!

Centrum Kulturalne Republiki Białoruś
przy Ambasadzie Republiki Białoruś w Rzeczypospolitej Polskiej

ogłasza nabór
na bezpłatne kursy języka białoruskiego

SPOTKANIE ORGANIZACYJNE odbędzie się
w dniu 3 marca 2016 r. (czwartek) o godz. 19.00
przy ul. Królowej Marysieńki 66 w Warszawie

Szczegóły na stronie internetowej Centrum
www.poland.mfa.gov.by/bel/kcdi/
zapisa.sluchaczy.poland.ckb@mfa.gov.by

культуры мала бывае. Мы спадзяёмся, што тут будзе нешта пра абрадавыя рэчы, пра беларускую літаратуру. Вялік-

дзень, напрыклад, можна падрыхтаваць.

Кася Бергель,

Бел. Радзё Рацыя, Варшава.

Чарговы этап 9-й Агульнанацыянальнай дыктоўкі пройдзе ў Менску ў сядзібе ТБМ 15 сакавіка ў 18.00

ВОСТРЫМ ВОКАМ САТЫРЫКА

Да 120-годдзя Кандрата Крапівы

У снежні 1922 года, на самым пачатку свайго творчага шляху, Кандрат Крапіва напісаў цікавы алегарычны верш "Крапіва", які адразу стаў папулярным сярод чытачоў. Даследчыкі называюць яго паэтычнай дэкларацыяй, праграмным творам пісьменніка. Верш раскрывае змест псеўданіма аўтара і абгрунтоўваў сатырычную стратэгію мастацкай творчасці:

*Я ў мастацкім агародзе
Толькі марная трава.
А якая? - смех, ды і годзе:
Я - пяхучка-крапіва.*

*Я расту вось тут пад плотам
І не так даўно ўзышла,
А ўжо многім абармотам
Рукі-ногі папаякла.*

*Хто палез за агуркамі,
Хай той носіць пухіры -
Мяне гольмі рукамі
Асцярожна, брат, бяры.*

*Хто сустрэўся быў са мною,
Дакрануўся раз ці два,
Дык той ведае ўжо, хто я:
Я - пяхучка-крапіва.*

Тады на слыху былі псеўданімы: Чарот, Пушча, Дудар, Вольны, Чырвоны, Чорны, Галодны і г.д. На пытанне пра тое, чаму ён абраў псеўданім Крапіва, Кандрат Кандратавіч адказаў: "Матывы былі розныя. Папершае, я не лічыў свае творы таго часу сапраўды мастацкімі і саромейся падпісаць іх сваім прозвішчам. Па-другое, маё прозвішча - Атраховіч - нязручнае для вымаўлення і нялёгкае для запамінавання. Па-трэцяе, сатырычны характар маіх твораў, у якіх часам называліся і сапраўдныя імяны, патрабавалі нейкага прыкрыцця хоць бы ў выглядзе псеўданіма. У адпаведнасці з характарам жанру я і выбраў "Крапіву".

І псеўданім, і аўтарскі каментар да яго ў пэўнай ступені выяўляюць галоўныя структурныя стрыжань творчай індывідуальнасці Кандрата Атраховіча. Стрыжань гэты - асветніцтва. Ён адначасова мастак і асветнік, прычым маральна-этычны пафас у К. Крапівы часта нават пераважаў над эстэтычным. Гэтую акалічнасць, на наш погляд, і варта перш за ўсё ўлічваць падчас даследавання пытання аб арыгінальнасці пісьменніка і яго ўзаемаадносін з беларускай літаратурай. Ён - з пляяды беларускіх пісьменнікаў-асветнікаў. Але гэта асветнік новага часу, адзін з заснавальнікаў беларускай савецкай літаратуры. У той час у савецкай літаратуры тварылі розныя майстры: Уладзімір Маякоўскі, Дзямян Бедны, Міхаіл Булгакаў, Міхаіл Зощанка, Вячаслаў Шышкоў... Сатырычны струмень гэтай літаратуры быў моцны. Кандрат Крапіва знайшоў належнае месца ў адзначаным шэрагу, але быў бліжэй да нацыянальнай мастацкай традыцыі, да жанру "гутаркі", распаўсюджанам у беларускай дарэвалюцыйнай літаратуры. Пра гэта сведчаць такія яго творы, як "Людзі - суседзі!", "Што я бачыў на "Трэку", "Гульня ў жмуркі", "Каго мне ўзяць за кума?", "Год Сцяпана-лайдака", якім уласціва вастрыня сацыяльна-бытавой праблематыкі, сюжэтнасць, сказаваць інтанацыі. Аўтар, відавочна, ухляўся ад звышнавацый, усялякіх эксперыментальных празмернасцяў, характэрных для многіх літаратараў 1920-х гг. Прастата і даступнасць вылучалі К. Крапіву на гэтым фоне. І, як ні дзіўна, у яго не было пераймальнікаў - пісьменнік стаяў не як асабняком, дарэчы, добра гэта ўсведамляючы.

Але глыбокая ўнутраная сувязь з нацыянальнай культурай, несумненна, была. Маюць рацыю тыя даследчыкі, якія бачаць у яго з'яўленні

на беларускай літаратурнай "ніве" факт заканамерны, сацыяльна абумоўлены. У плане маральна-эстэтычным Крапіва-сатырык вырас з таго, што літаратуразнаўцы называюць "народнай смехавай творчасцю" (выраз Міхаіла Бахціна). Беларускі фальклор і літаратура ў паказе сваіх герояў не пазбягалі ні шаржу, ні кіпнаў, ні парадзіравання і скамарства. Байкі Крапівы - прамое і неспрэчнае, амаль не апасродкаванае нейкімі прыватна-аднаразовымі, асабовымі сітуацыямі выяўленне сацыяльных і маральных асаблівасцяў народнага жыцця. Пачуццё гумару не пакідала беларускі народ у самыя цяжкія часы. Гэта і знайшло сваё ўвасабленне ў творах К. Крапівы, набыўшы там пэўную накіраванасць, узмацніўшыся да вострай сатыры, а нярэдка і да сарказму.

У 1920-я гг. малады сатырык высмейваў адмоўныя рысы ў свядомасці людзей, адсталасць старой вёскі, рэлігійныя вераванні, бескультур'е ("Ціг заводзіць новы быт", "Будуйце лазні!", "Мы не паклонімся богу" і іншыя творы) і рабіў гэта з выразных асветніцкіх пазіцый. "З вёскі змываць дакастрычніцкі бруд - забача мая ўдарная" - вось крэда пісьменніка. Дастаецца ад яго і знешнім ворагам: "Да ноты Керзана", "Сава, Асёл ды Сонца", "Жаба ў каляіне"...

Адзін з самых ранніх твораў К. Крапівы - верш "Грышча". Прадметам мастацкага асэнсавання ў ім з'яўляецца звычайная вясковая вечарынка. Прыняць удзел у скоках ці проста паглядзець на іх у хату да Агаты "сшылася вёска ўся", ад малога да старога. "Тут сыноч, ды тут і тата, Тут унучак, тут і дзед", - кажа паэт. "Сцёпка ціскае гармонік, Той пішыць, як парася".

*А пад піск той сярод хаты
Дык аж стогнуць, бы аруць,
Скачуць хлопцы і дзяўчаты -
Вобуй бацькаўскі дзяруць.*

*Аж сапуць, абліты потам,
Як улетку ў сенакос;
Як каторы тупне ботам -
Здэціца, зломіцца памост.*

Паэт выяўляе сваё прыняцце старых форм грамадска-культурнага жыцця на сяле, асуджае абмежаванасць інтарэсаў, прымітыўнасць адпачынку моладзі, бескультур'е і невыхаванасць. На першых ролях у вярчэрніх скоках выступаюць тыя з вяс-

коўцаў, хто не дужа падкі да працы днём. "Як ідзе ж Паўлінін Тодар, Дык ад дзіваціца ўжо ўсе, - чытаем у вершы, - Да работы, здэціца, лодар, Тут, як чорт яго нясе". Як лёгка заўважыць, тонкай іроніяй, сатырычным высмейваннем напоўнены аўтарскія параўнанні і характарыстыкі, у якіх стома ад скокаў судносіцца са стомай ад цяжкой сялянскай працы. Паэт сцвярджае думку аб тым, што на месца такіх форм адпачынку на вёсцы, як бязладнае грышча з яго распушчанасцю нораваў, шумам-гоманам, крыкам, лаянкай і "дзікім Градам адборных мацюкоў" павінны прыйсці сістэмная культурна-асветная праца і самаадукацыя, звязаныя з духоўнасцю, кнігамі, імкненнем да ведаў. Красамоўныя заключныя строфы верша "Грышча":

*Бела-сіні, надта горкі
Лезе ў вочы, есць да слёз,
Душыць горла дым махоркі,
Самагон зрывае нос.*

*Вось - забава для вялікіх,
Вось - навука для малых:
Ў самагонцы, скоках дзікіх,
Ў мацюках заместа кніг.*

Неяк незаслужана абыдзена ўвагай даследчыкаў цікавая і павучальная байка К. Крапівы "Каршун і Цецярук", якая прысвечана выкрыццю абьякавасці і баязлівасці, падхаліства і ўгодніцтва. Стары Каршун раптам "стаў хваліцца на ўвесь лес, Што ён - сябак вялікі". Гэтую амбіцыйную і спадастаўную прэтэнзію на мастацтва асуджаюць іншыя лясныя птушкі, у прыватнасці, галкі і сіваграк, аднак толькі шэптам, "на вушка", "бо той каршун стары Начальствам быў у іх, І ведалі даволі ўсе наўкола, Што хоць паганы меў ён голас, Ну дык затое ж кіпцюры!" Асяроддзе страху, маўчання і прыніжанаці становіцца спрыяльнай глебай для развіцця негатыўных якасцяў, самасцвярджэння непрыстойных асоб. У ім спакавалі выпявае амаральны ўчынак Цецера, які, каб узвысіцца над іншымі, крывадушна абвешчае Каршуну выдатным спеваком, сапраўдным мастаком. "Няма на свеце прымнейшай рэчы, як слухаць песні Каршуна", - безапеляцыйна сцвярджае ён. Паэт удала выкарыстоўвае прыём адваротнасці. З дапамогай гэтага прыёму ён робіць акцэнт на ўчынку і асобе Цецера, нарошчвае яе

адмоўную характарыстыку і сатырычнае высмейванне. Імкнучыся дагадзіць свайму начальніку, Цецярук адмаўляе ў таленце спевака нават такому агульнапрызнанаму майстру, як Салавей і, наадварот, беспадстаўна ўзвышае зусім няздатную да мастацтва Варону, якая, на яго думку, "мацней і за Шпака, і за Грака". "Але найлепш за ўсіх - шановны старшыня", - акцэнтавана падагульняе свае разважанні бязмерна ўгодлівы Цецярук. Зразумела, змадэляванае на аснове стасункаў і ўзаемаадносін у птушыным асяроддзі К. Крапіва праецыраваў на сацыяльную сферу, чалавечы грамадства. Страх і падхаліства, адхіленне ад маральных норм і законаў, прыняццяў праўды і справядлівасці вядуць да ўсёдазволенасці, узурпацыі ўлады і дыктатуры. У канцы твора аўтар прадупеджае, што ўгодлівасць Цецера будзе належна ацэнена Каршуном:

*За што ж бы Цецярук
хваліў так Каршуна?
Перш-наперш, ён быў глух,
Чаго б нікому я не зычыў,
А па-другое, Каршуну
Дык ён тут проста... ну...
Каля хваста казыха,
У Каршуна каб быць у ласцы.
Льму, напэўна, гэта ўдасца,
Бо имат здарэнняў і падзей
Такіх я бачыў між людзей.*

Пазней будучы ў Уладзімір Корбан, і Міхась Скрыпка, і Эдуард Валасевіч, і іншыя байкапісцы-сатырыкі, але што аб'ядноўвае іх з Крапівай? Хіба што толькі праца ў пэўным жанры. Крапіва - непаўторны.

Вялікае месца ў творчасці К. Крапівы даваеннага перыяду належыць заходнебеларускай тэматыцы. Пісьменнік уважліва сачыў за тым, як разгортваліся падзеі па той бок Ружскай мяжы, актыўна адгукнуўся на іх, выступаючы палымным абаронцам сваіх прыгнечаных і занябаных заходніх братаў. Вершы "На "Крэсах Усходніх", "Польскаму пану ў дзень стварэння Беларускай дывізіі", "Не да "бжуху" стравы", "Праметэй", "Балабонь да пары, балабонь!", "Кат у няміласці", "З фашыстоўскай падваротні", "Ад пачосткі ньюць косткі", "Некралог" і іншыя сведчаць пра тое, што ён выступаў супраць палітыкі дэнацыяналізацыі беларускага этнасу, якую праводзілі польскія ўлады на "крэсах усходніх", супраць абмежавання сацыяльных правоў і свабод беларусаў.

Верш "Не да "бжуху" стравы" прысвечаны самому факту падзелу Беларусі ў адпаведнасці з Ружскай мірнай дамовай 1921 года і яго вынікам:
*Кускі смачныя цалком
Пан глытае век-вяхом, -
Так жа вось вайной мінула
Польшчы "Крэсы" праглынула.
Толькі гэтакі кусок
Каб не вылез ёй праз бок...*

"Праглынуўшы" Заходнюю Беларусь і Заходнюю Украіну, Польшча цяжка захварэла, сцвярджае аўтар.
З ёю дрэнна нешта справа
(Не да "бжуху", мусіць, стравы), -
Дактароў усіх рэцэпты
І бабuleк розных шэпты
Не памочны хворай тут,
Не памог і пан Тугут.
Ужо каркаюць вароны...
Шчыра просячы "аброны"...

Паны спадзяюцца на тое, што "Можжа бог дасць, пранясе" і хворая неўзабаве паправіцца, ачуняе, прагноз жа самога аўтара несусцяшальны: "Але Польчы, як здаецца, Пастагнаць тут даведзецца". Верш характарызуецца натуральнасцю лірыка-апавядальнага дыскурсу, прадметна-пачуццёвай канкрэтнасцю і выразнасцю, яскравым вобразным малюнкам. Вастрыня сацыяльнага погляду лірычнага героя спалучаецца ў ім з дакладным рэалістычным адлюстраваннем, неспрэчнасць выяўлення думкі і пачуцця пераплітаецца з публіцыстычна-сатырычнай завостранасцю.

У 1922 годзе ў выніку падрыхтоўкі да выбараў у вышэйшы заканадаўчы орган дзяржавы Сойм актыўна ўдзельнічала грамадска-культурная і палітычная дзейнасць нацыянальных меншасцяў Польскай Рэспублікі. Для падрыхтоўкі да выбараў быў створаны выбарчы блок беларусаў, украінцаў, яўрэяў і немцаў, асобна паўстаў таксама Беларускі выбарчы камітэт у Вільні. Як вядома, у 1922 годзе ў польскі Сойм і Сенат прайшло чатырнаццаць беларускіх паслоў, і гэта было вялікае дасягненне нашых суайчыннікаў. Пасля выбараў паслы ад нацыянальных меншасцяў аб'ядналіся ў асобны дэпутацкі блок, а таксама былі створаны іх самастойныя соймавыя фракцыі, у тым ліку і Беларускі пасольскі клуб на чале з Б. Тарашкевічам. Зразумела, што з гэтай сілай вымушаны былі лічыцца кіраўнічыя колы, уладныя структуры ўсіх узроўняў. Выступаючы з гадавой справаздачай аб дзейнасці ўрада на пленарным паседжанні Сойма, прэм'ер-міністр Польшчы У. Сікорскі не шкадаваў кампліменту для нацыянальных меншасцяў, называў іх неад'емнай часткай польскага грамадства, адзначаў, што дзяржава будзе выконваць свае абавязкі перад беларусамі і ўкраінцамі, агараняў у Версальскім і Ружскім трактатах, гарантаваў захаванне іх сацыяльных і нацыянальных правоў, абяцаў падтрымку ўсіх грамадска-культурных ініцыятыў і пачынанняў. Прамова У. Сікорскага стала прадметам з'едлівай іроніі і сатырычнага асмяяння ў вершы К. Крапівы "На "Крэсах Усходніх":

*Пан клопаціцца на "Крэсах".
Аб чый жа інтарэсах?
Можжа бачыць і слямому -
Не аб нашых жа, вядома.*

Элементы апавядальнасці, рэалістычнай аб'ектыўнасці мастацкага выяўлення спалучаюцца тут з драматызмам лірычных пачуццяў, адзнакі актыўнага і дзейснага аўтарскага гуманізму, узвышанасці духоўна-маральнага свету героя дапаўняюцца і ўзмацняюцца вастрыней яго ідэяна-эмацыянальных характарыстык і ацэнак, выразным сацыяльна-выкрывальным пафасам:

*Воўчы зуб не памагае,
Дык палітыка другая
У яго як бач паспела -
Хвост пуціць лісіны ў дзела...*

*"Мы вас любім, мы вам рады,
То чыноўнікі ўсё, гады,
Вас там крыводзілі дагэтуль -
Мы пакажам ім за гэта.
Вось вам цацак (папярочных),
Вось вам школы, вось вам мовы..."*

ВОСТРЫМ ВОКАМ САТЫРЫКА

Да 120-годдзя Кандрата Крапівы

У канцы верша паэт падкрэслівае, што "Ходзіць пан лісой-хітрушкай Перад крэсаваю птушкай" нездарма:

*Беларус, глядзі не каркай,
Бо адчуеш сваім каркам,
Чаму пан такі стаў добры:
Косць-косць-косць - пакуль ў аглоблі,
Потым па баку дугою
Ды ў жывоце яшчэ нагою.*

У сваім даследаванні "Пытанні літаратуры і этэтыкі" М. Бахцін адзначаў, што "міфалагічнае і мастацкае мысленне лакалізуе ў мінулым такія катэгорыі, як мэта, ідэал, справядлівасць, дасканаласць, гарманічны стан чалавека і грамадства". Вершам "Праметэй" К. Крапіва адгукнуўся на разгром польскімі ўладамі Беларускай сялянска-работніцкай грамады, у прыватнасці, на заключны судовы працэс над яе кіраўнікамі, які адбыўся ў лютым-траўні 1928 года ў Вільні. Народ Заходняй Беларусі асацыяваўся ў свядомасці паэта са старажытнагрэчаскім тытанам Праметэем. Як і прыкуты да скалы за перадачу агню людзям Праметэй, "Рукою панскаю прыкуты" заходнебеларускі народ таксама церпіць страшныя мукі, пакутуе пад польскім сацыяльным і нацыянальным прыгнётам:

*Крывёй абліты ён, зняможан!
Маўчыць халодная скала.
Крамсае цела "бялы жалез" -
Сваяк "двухглавага арла".*

*Ён сэрца рве. Ён шчыпле печань.
Ён п'яны выглядам крыві...
Крывавы баль, аднак, не вечны,
Калі ў грудзях агонь жывы.*

Верш вызначаецца скандэнсаванасцю і ёмістасцю, напружанасцю драматычнага зместу і дыхае моцнай духоўна-грамадзянскай энергетыкай. Аўтарскі маналог арганічна спалучае думку і эмоцыю, ён прасякнуты свядзеннем героікі народнага духу і волі і насычаны яркімі, пластычна-выяўленчымі шпрыхамі і дэталіямі. Лірычны герой паэта спадзяецца на голную адплату працоўных Заходняй Беларусі, якім верш прысвечаны, сваім прыгнятальнікам:

*І прагну аднаго цяпер я:
Каб мне прыждаць хвіліны тэй,
Калі паганай птушкі пер'е
Па ветры пусціць Праметэя.*

Творчасць К. Крапівы развівалася ў рэчышчы авангардных ідэйных тэндэнцый беларускай савецкай літаратуры. Бязлітасным асуджэннем апанентаў поўняцца вершы паэта "Балабонь да пары, балабонь!", "Кат у няміласці", "З фашыстоўскай падваротні" і іншыя, у якіх падвергнуты знішчальнай крытыцы канкрэтныя гістарычныя асобы, перыядычныя выданні і г.д.

Трэба сказаць, сатырычна-выкрывальны талент Кандрата Крапівы добра клаўся на грамадска-сацыяльную глебу Заходняй Беларусі, яго творы карысталіся вялікай папулярнасцю ў шырокім працоўным асяроддзі краю, якое любіла вострае, дасціпнае, арыгінальнае слова пісьменніка. "Імя і вершы Крапівы, - дасведчана пісаў В. Таўлай, - настолькі зраділіся з шырокімі чытацкімі коламі

Заходняй Беларусі і былі настолькі сугучнымі тагачасным настроям, што заходні беларус без асаблівага роздому залічаў аўтара ў землякі-заходнікі.

Але трэба прызнаць, што ў гэтай сімптычнай памылцы была значная віна рэдакцыі "Маланкі", якая з мэтай "акліматызацыі" Крапівы самастойна ўводзіла некаторыя тэрміналагічныя змены ў яго вершы, а таксама шляхам дапісання прывячальных дапісак звязвала іх з канкрэтнымі асобамі і падзеямі заходнебеларускага палітычнага жыцця...

Творы Крапівы білі з гнеўнай сілай па панскай рэчаіснасці.

У гэтым - галоўная прычына шырокай папулярнасці Крапівы ў былой Заходняй Беларусі. Вершы і байкі сатырыка часта дэкламаваліся з аматарскай сцэны, а раз пачуцця - глыбока западалі ў памяць".

Асаблівым поспехам сярод заходнебеларускіх чытачоў карысталася паэма К. Крапівы "Біблія", якая, па словах П. Пестрака, "пераходзіла з вёскі ў вёску ў рукапісным выглядзе - на школьных шчытках "у клетачку", каб гусяцей можна было напісаць, каб больш змясцілася. У такім выглядзе яе пранеслі і ў турму. Я сам назаёміўся з "Бібліяй" у пужанскай турме. Помню, як цяпер, пасля паверкі садзіліся ўсе ў круг за стол, і я хлопцам чытаў "Біблію". Чытаць яе было цяжка, бо не паспееш ты прычытаць штрафы, як выухае такі грамовы смех, што аж вераб'і з падаконнікаў фыркаюць са спалоху.

Калі хто-небудзь з хлопцаў адседжаў свой тэрмін, яму клалася на дарогу "Біблія" ў халяву, зашывалася і такім чынам выносілася на волю, даходзіла ў тую куткі, дзе яе яшчэ не было.

Праводзячы такога хлопца з "Бібліяй", казалі: "Нясі бацьку, няхай пачытае".

Дарэчы, папулярнасць твораў К. Крапівы ў Заходняй Беларусі, тое, што яны распаўсюджваліся там сярод чытачоў у мностве рукапісных экзэмпляраў, аднойчы дапамаглі маладому Максіму Танку пазбегнуць турэмнага зняволення. Баронычыся ў судзе ў снежні 1934 года пасля паўторнага арышту і абвінавачвання ў напісанні знойдзеных у турэмнай камеры на Лукішчах антырэлігійных і рэвалюцыйных вершаў, а таксама першатравенскай адозвы, М. Танк даводзіў, што гэта вершы беларускага савецкага паэта Кандрата Крапівы. "Няхай мне даруе наш выдатны сатырык за тое, што я прылісаў яму свае бездапаможныя раешнікі... Але гэта тады намагло мне падважыць абвінавачанне суддзі-следчага і выйсці на свабоду...", - разважаў паэт падчас гутаркі з адным з аўтараў артыкула ў траўні 1995 года.

Прыцягвалі К. Крапіву і літаратурна-палітычныя спрэчкі і барацьба таго часу. На жаль, не даследавана ў нас тэма "Крапіва і Купала". Сатырычны верш Крапівы "Янкавы казкі" (1923) - празмерна аўтарытарны ў дачыненні да Я. Купалы, які ў той час не падзяляў аптымізму маладнякоўцаў у адносінах да новай тагачаснай явы. Аднак і сам Крапіва не пайшоў за бальшавікамі па шляху татальнага пераўтварэння быцця, звязанага з рэалізацыяй усіх планаў на-

ступу на прыроду. У ім заўсёды быў моцны здаровы сэнс. Нават да згаданых "Янкавых казак" ён праз пэўны час палічыў патрэбным зрабіць своеасаблівы пастскрыптурм:

*Выбачай жа, Янка, брат, -
Памыліўся я, ды рад,
Што сляпяць ўсе калекі
Адчынілі ўжо напекі.
Праўду кажучы - такі ў нас,
Што найлепшы доктар - час.*

Пісаць вершы і байкі Кандрат Крапіва не пакідаў да канца свайго жыцця, аднак, як бачым, яго праблемна-тэматычныя і жанрава-стыльовыя пошукі былі досыць шырокі ўжо на раннім этапе творчасці. "Байкі і сатырычныя творы Крапівы, - абгрунтавана падкрэсліваў І. Навуменка, - адразу атрымалі ў літаратуры сталую "прапіску", сталі творамі хрэстаматыійнымі, на якіх вучыцца глядзець на жыццё ўжо каторае пакаленне школьнікаў... Самыя сучасныя ідэі паэт "апануў" у народных вопраткі, на падзеі сучаснасці глядзеў праз прызму народнага светаадчування, светаадчування, і гэта забяспечыла яго творам зяйдзенне даўгалецце...

Калі б Кандрат Крапіва нават не напісаў сваіх драм і сатырычных камедый, рамана "Мядзведзічы", то аднымі толькі сваімі байкамі, сатырычнымі вершамі ён заняў бы адно з першых месцаў у беларускай літаратуры".

Ягоньня апавяданні 1920-х гг. нагадваюць творы Міхаіла Зошчанкі, хаця ў іх у першы час пераважае сатырычна-прыкладны, асветніцкі пачатак ("Людзі - суседзі", "Снег ідзе", "Вайна" і інш.). З цягам часу, аднак, К. Крапіва імкнецца глыбей раскрыць унутраны свет чалавека і стаў вопытным майстрам псіхалагічнай прозы. На мяжы 1920-1930-х гг. ён стварыў сацыяльна-бытавы раман "Мядзведзічы", у якім намаляваў карціну беларускай вёскі 1920-х гг., перадавальнічнюю атмасферу напярэдадні калектывізацыі. Раман не страціў свайго гістарычна-мастацкага значэння да цяперашняга часу. Яго цэнтральны герой Юзік Верамейчык - тыповая фігура маладога чалавека 20-х гг., у мінулым удзельніка грамадзянскай вайны, які вяртаецца ў роднае сяло з намерам зрабіць крок да новага жыцця... Асноўная, выніковая думка пісьменніка - мужык не можа існаваць па-за турботамі пра зямлю, пра сваю работу на ёй - не страціла сваёй філасафічнасці і актуальнасці і сёння.

І вобразамі сваімі, і сітуацыямі, і праблемамі "Мядзведзічы" тыпалагічна суадносяцца з іншымі беларускімі раманами пачатку 1930-х гг. - Міхаса Зарэцкага, Платона Галавача, Сымона Баранавых, Рыгора Мурашкі...

У творах канца 1920 - пачатку 1930-х гг. і больш позніх дамінавала не толькі сатыра. Пісьменнік не пакідаў па-за ўвагаю і іншыя матывы - лірычныя, гераічныя і нават трагічныя, як, напрыклад, у тым жа рамане "Мядзведзічы", у многіх п'есах. К. Крапіву ўсё больш цікавіў чалавек, складанасць яго ўнутранага свету, маральнае самаадчуванне ў новых абставінах жыцця. Гэты свой інтарэс ён імкнецца рэалізаваць у драматычных творах. Мысленне Крапівы-драматурга, несумненна, выпявала ў "ба-

ечна-гутаркавым" перыядзе яго творчасці. Многія ягоныя тагачасныя сатырычныя творы пабудаваны ў форме дыялогу ("Гагская "Каробачка", "Калядная размова", "Дзве кумы" і інш.). У персанажах ужо выяўляліся "зерні" сцэнчных характараў. На шляху да сцэны шмат у чым яму дапамагла руская літаратура, у першую чаргу драматургія Аляксандра Астроўскага.

Першая п'еса "Канец дружбы" была напісана ў 1933 г. У ёй разглядаецца праблема сяброўства і абавязку, складанасць чалавечых адносін па падчас рэвалюцыі, грамадзянскай вайны, напружаных класавых канфліктаў. Сёння мы, вядома, па-іншаму разумеем канфлікт Карнейчыка і Лютынскага, але п'еса застаецца дакументам таго часу.

Гераічная драма "Партызаны" (1937) стаіць у адным шэрагу з такімі творамі савецкай драматургіі, як "Любоў Яравая" Канстанціна Транёва, "Браняпоезд 14-69" Усевалода Іванова, "Разлом" Барыса Лаўранёва, "Штурм" Уладзіміра Біль-Белацаркоўскага. Аўтар узнавіў карціны грамадзянскай вайны ў Беларусі, вывеў на сцэну народ, які ўсвядоміў сябе рухавіком гісторыі.

А славуца камедыя "Хто смяецца апошнім", створаная ў 1939 г., па сіле абагульнення, мастацкай дасканаласці, сцэнічнасці з'явілася адной з вяршыняў савецкай драматургіі 1930-х гг. Здыіляе мастацкая пераканальнасць яе персанажаў. Вобразы Тулягі, Гарлахвацкага, Зёлкіна і іншых герояў сталі тыповымі і абагульняльнымі.

У 1939 г. Кандрат Крапіва - былы штабс-паручнік - удзельнічаў у паходзе за вызваленне Заходняй Беларусі ў якасці камандзіра стралковай роты. Потым ваяваў на "лініі Манергейма" ў Фінляндыі. "Праз год, - успомніць ён пазней, - мне зноў давалося апрануць шынель, каб удзельнічаць у чацвёртай "май" вайне, якая прынесла незлічоныя бедствы майё роднай Беларусі і ўсёй Савецкай краіне". Пісьменнік працаваў у франтавай газеце "Красноармейская правда" - той самай, у якой упершыню выступіў у друку. Вайна зрабіла актуальнымі ранейшыя формы сатыры - памфлет, фельетон, эпіграму, гутарку.

Яго напружаная работа ў гады вайны ў перыядычных выданнях набліжала перамогу. Не забываў ён і пра драматургію. У гэты перыяд напісаны п'есы "Праба агнём" і "Мілы чалавек". Апошняя - зноў жа сатырычная камедыя, у якой таленавіта выстаўлены "напаказ", на асмеяванне адмоўна з'явы тагачаснага жыцця.

Плэнна працаваў Кандрат Крапіва ў розных жанрах драматургіі і пазней. Вельмі цікавы, напрыклад, ягоны тэарытычны артыкул "Канфлікт - аснова п'есы". Мастак імкнецца рэалізаваць усю шматграннасць свайго таленту і светаўспрымання. Гэтую яго рысу добра падмеціў Іван Шамякін.

"Крапіва ў сваёй творчасці, - пісаў І. Шамякін, - і гісторык, і філосаф, і сацыёлаг. Драматургія - разведка новых асноў быцця. Драматургі першымі адчуваюць новыя канфліктныя сітуацыі, супярэчнасці. Добра ведаючы, разумеючы мінулае, яны пільна ўглядаюцца ў будучае. Часам Крапіва звяртаўся да працэ-

саў, вынік якіх было цяжка прадказаць (таму не ўсе адразу яго разумелі), да працэсаў, якія мелі тэндэнцыю да развіцця ці, наадварот, да адмірання, нягледзячы на іх уяўную жыццяздольнасць. Крапіва паказваў шлях наступнаму пакаленню не толькі драматургаў - усім беларускім пісьменнікам".

У 1970-я гг. Кандрат Крапіва стварыў сваю "фантастычную камедыю" "Брама неўміручасці" (1973), якая, на нашу думку, дае падставы меркаваць, што славуцы асветнік пад канец жыцця ў пэўнай ступені зняверыўся ў ідэю і ў ідэалогіях - у іх здольнасці ахапіць цэласную карціну быцця, карэнным чынам змяніць чалавечую прыроду. Калі ўважліва прычытаць п'есу, то можна прыйсці да высновы, што аўтару "Брамы неўміручасці" ідэі, нават самыя маштабныя, здаюцца абстрактнымі. У гэтым сваім творы ён набліжаецца да шырокай панарамы жыцця.

Уражвае духоўная насычанасць п'есы, вострая пастаноўка пытання пра сэнс чалавечага быцця, месца чалавека на зямлі. Аўтар зыходзіць з нераўнамернасці развіцця навукова-тэхнічнага і маральнага прагрэсу, закранаючы розныя аспекты гэтай праблемы - сацыяльна-эканамічныя, біялагічныя, маральна-этычныя і філасофскія. У камедыі створаны тыповыя сатырычныя характары. Герантага Дабрыян адкрыў закон неўміручасці. Плэнам гэтага яго адкрыцця спяшаюцца пакарыстацца Дажывалаў, Караўкін, Шуцік, Скараспей, Застрамілава і іншыя, якія хацелі б быць неўміручымі, "вечнымі". Перад веліччу вечнасці драматург, паводле яго слоў, паказвае "звычайных людзей, добрых і дрэнных, з іх характарамі, грамадскімі і асабістымі інтарэсамі і маральнымі якасцямі".

Гэтыя "звычайныя" людзі часам здзіўляюць сваёй нахабнасцю, цынзізмам, адсутнасцю элементарнай чалавечай прыстойнасці. Гэта і ёсць рэальныя людзі ў рэальным жыцці. Такім зрабіла іх прырода і ўмовы грамадскага існавання, і яны не хочуць стаць лепшымі. Славуцы гумар драматурга часам набывае саркастычную афарбоўку. Уражанне такое, што гарлахвацкія і зёлкіны добра прыжыліся ў чалавечым грамадстве. "Фантастычная камедыя" прымушае задумацца над складаным жыццём і яго супярэчнасцямі, дазваляе бліжэй зразумець духоўны свет сучасніка, яго погляды і інтарэсы, адносіны да будучыні.

Драматургія Кандрата Крапівы - галерэя тыпаў. У старажытнага аўтара Феафраста ёсць кніга "Характары", у якой ён апісвае розныя чалавечыя тыпы - найперш адмоўныя. Такое даследаванне можна было б зрабіць на матэрыяле камедый Крапівы. Мяркуем, што з цягам часу нашы крытыкі, сацыёлагі, маралісты гэтым зоймуцца. Цікавая праца можа атрымацца...

"Крапіва, безумоўна, вялікі майстар байкі і камедыі, але ён і добры лірычны паэт і цудоўны бытапісец, - падкрэсліваў П. Глебка. - Дыяпазон яго творчасці вельмі шырокі, таму што пісьменнік шырока глядзіць на жыццё і глыбока пранікае ў яго тайнікі: ён бачыць у ім і гераічнае, і трагічнае, і смешнае". Багатая спадчына класіка беларускай літаратуры, урокі яго творчасці, ідэі і вобразы, несумненна, спатрэбяцца ў будучым, яны будуць карысныя для наступных пакаленняў беларускіх пісьменнікаў і дзеячаў культуры. І не толькі для іх - для ўсіх.

*Уладзімір Гніламядаў,
Мікола Мікуліч.*

Помнік Касцюшку: нешта не так

Мова - найпершая каштоўнасць

БРЭСЦКІ АБЛАСНЫ
ВЫКАНАЎЧЫ КАМІТЭТ

вул. Леніна, 11, 224005, Брэст, 5
тэл. (8-0162) 20 98 12, факс 21 96 66
e-mail: contact@brest-region.by
р/р 360400000557 у філіяле 100
Брэсцкага АУ ААБ «Беларусбанк»
УНП 200257008, МФО 246

23.02.2016 № 39/197-38
На № 11 от 25.02.2016

БРЕСТСКИЙ ОБЛАСТНОЙ
ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ

ул. Ленина, 11, 224005, Брест, 5
тел. (8-0162) 20 98 12, факс 21 96 66
e-mail: contact@brest-region.by
р/р 360400000557 в филиале 100
Брестского ОУ АСБ «Беларусбанк»
УНП 200257008, МФО 246

Грамадскае аб'яднанне
"Таварыства Беларускай мовы
імя Францішка Скарыны",
вул. Румянцава, 13,
220034, г. Мінск

Аб стварэнні помніка

Для ўшанавання памяці знакамітага земляка на яго малой радзіме ў г. Косава пабудаваны мемарыяльны музей-сядзіба імя Т. Касцюшкі, бліз якога ўстаноўлены памятны знак.

Штогод музей наведвае каля 20,0 тыс. чалавек, у тым ліку каля 3,0 тыс. замежных грамадзян. Музей налічвае 338 прадметаў музейнага значэння, звязаных з жыццём і дзейнасцю Т. Касцюшкі.

Перад Жабінкаўскім раённым музеем ў в. М. Сяхновічы ўстаноўлены бюст Т. Касцюшкі, у касцёле Узвіжанне Святога Крыжа па вул. Леніна ў г. Брэсце ўстаноўлена мемарыяльная дошка ў гонар Т. Касцюшкі. Іменем Т. Касцюшкі названы вуліцы ў гарадах Косава, Івацэвічы, Брэст.

Паведамляем, што стварэнне помнікаў рэгламентуецца патрабаваннямі Палажэння "Аб парадку стварэння (рэканструкцыі) і прыёмкі твораў манументальнага і манументальна-дэкаратыўнага мастацтва на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь", зацверджанага пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 19.09.2008 № 1372.

Стварэнне і ўстаноўка помніка можа быць ажыццёўлена толькі пры наяўнасці фінансавых сродкаў.

Намеснік старшыні
аблвыканкама

Л.А. Цупрык.

Пад зоркай Касцюшкі

Да 270-годдзя з дня нараджэння Тадэвуша Касцюшкі ў Прэзідэнцкай бібліятэцы Рэспублікі Беларусь адкрылася выстава "Пад зоркай Касцюшкі", дзе прадстаўлены выданні з фондаў аўдыя- і рэдка- і рэдкіх выданняў. На экспазіцыі змешчаны кнігі, якія выдадзены ў к. XIX - пач. XXI стст. Многія асобнікі, якія экспануюцца на выставе, сёння з'яўляюцца бібліяграфічнай рэдкасцю.

Андрэй Тадэвуш Банавентура Касцюшка (1746-1817) - адзін з тых сусветна вядомых дзеячаў, якія нарадзіліся і ўзгаданы на беларускіх прасторах, а карысць прынеслі для многіх народаў. Яму было наканавана лёсам стаць нацыянальным героем не толькі Беларусі, але і Польшчы, Францыі, ЗША. Не толькі беларусы ўшаноўваюць памяць пра Тадэвуша Касцюшку. Помнікі нашаму суайчынніку ёсць у Кракаве, Лодзі (Польшча), Вашынгтоне, Чыкага, Мілуоці, Кліўлендзе (ЗША), Салюры (Швейцарыя). Яго імя носіць самая высокая гара Аўстраліі, адна з акруг штата Індыяна, горад у штаце Місісіпі, востраў на Алясцы (ЗША).

Рэтраспектыва выставы "Пад зоркай Касцюшкі" дае магчымасць прасачыць жыццёвы шлях чалавека-легенды, які валодаў дзяржаўным і вайсковым талентам, быў кіраўніком паўстання 1794 года. Сярод прадстаўленых матэрыялаў праца С. Гарайнава "Заточенне Ф. Касцюшкі в крепости.

(1794 - 1795 гг.)", выдадзена ў 1912 г. Праз дзелавую перапіску, якая змешчана ў асобніку, можна даведацца аб абыццях і дзейнасці палоннага Тадэвуша Касцюшкі ў Санкт-Пецярбургу, дзе ён быў зняволены ў Петрапаўлаўскай цвердзі. Так дакументы сведчаць аб таемным перамяшчэнні Т. Касцюшкі пад чужым прозвішчам - шляхціц Шуманскі, аб надзвычайных умовах аховы і іншых падрабязнасцях.

Тадэвуш Касцюшка - асоба адметная ў гісторыі. Значэнне яго вайскавай і палітычнай дзейнасці, уплыў на гістарычныя падзеі даследуюцца ў працах сучасных навукоўцаў.

На выставе прадстаўлены аўтарскія выданні, зборнікі навуковых прац і публікацыі ў перыядычным друку. Матэрыялы экспазіцыі яшчэ раз сведчаць, што Тадэвуш Касцюшка застаўся ў сусветнай гісторыі неардынарнай асобай, якая прыцягвала ўвагу многіх пакаленняў у мінулым, а сёння цікавіць даследчыкаў, пісьменнікаў, мастакоў і тых, хто імкнецца глыбей ведаць нашу багатую спадчыну.

Святлана Паўлавіцкая,
супрацоўнік аўдыя- і рэдкіх
выданняў
Прэзідэнцкай бібліятэкі
Рэспублікі Беларусь.

У Салігорску адзначылі Міжнародны дзень роднай мовы.

1. Творчая сустрэча ў бібліятэцы

18 лютага 2016 года, напярэдадні Міжнароднага дня роднай мовы ў чыгальнай зале Дзяржаўнай установы культуры "Салігорская раённая цэнтральная бібліятэка" адбылася творчая сустрэча старшакласнікаў Салігорскай гімназіі № 3 з чальцамі краязнаўча-літаратурнага аб'яднання "Вытокі", якое дзейнічае пры бібліятэцы.

Вядоўца мерапрыемства, бібліятэкар Ніна Мігун

расказала яго ўдзельнікам аб развіцці і сучасным стане беларускай мовы, якая знаходзіцца ў заняпадзе і патрабуе дзяржаўнай падтрымкі, чаго сёння не назіраецца.

Затым гімназісты, апрачаны ў касцюмы з нацыянальнай сімволікай, чыталі вершы беларускіх паэтаў.

Свае вершы таксама чыталі чальцы аб'яднання "Вытокі" Валянціна Бабко-Аляшкевіч, аўтар некалькіх

кніг і Уладзімір Масакоўскі.

У чыгальнай зале быў выстаўлены стэнд з творами беларускіх пісьменнікаў пад назвай "21 лютага - Міжнародны дзень роднай мовы". А ў філіяле бібліятэкі з нагоды Года культуры выстаўлены тэматычны стэнд пад назвай "Душа народа - жывіца культуры!" з літаратурай па сямі кірунках культурнага жыцця краіны.

Салігорская бібліятэка. Ніна Мігун распавядае ўдзельнікам творчай сустрэчы аб развіцці і сённяшнім стане роднай мовы

2. Агульнанацыянальная дыктоўка ў Салігорску

21 лютага 2016 года сябры Салігорскай гарадской арганізацыі ГА "ТБМ імя Ф. Скарыны" правялі 9-ую Агульнанацыянальную дыктоўку.

Напачатку Ніна Ярмалінская расказала аб гісторыі ўзнікнення Міжнароднага дня роднай мовы, які прыняты 17 лістапада 1999 года Генера-

льнай канферэнцыяй ЮНЕСКА і адзначаецца з 2000 года штогод 21 лютага з мэтай садзейнічання захаванню і развіццю моўнай і культурнай спадчыны.

Затым пад дыктоўку сябра ТБМ Мікалая Шаравара напісалі тэкст "Беларускія зубры" паводле Янкі Сіпакова.

Пасля завяршэння дыктоўкі Ніна Ярмалінская, Мікола Шаравар і Уладзімір Масакоўскі прачыталі свае вершы, прысвечаныя роднай мове.

Уладзімір Масакоўскі,
старшыня
Салігорскай гарадской
арганізацыі ТБМ.

Мікола Шаравар чытае тэкст "Беларускія зубры"

Час Адраджэння

Ідзём па цяжкіх дарогах змаганняў
За родную мову без лішніх ваганняў,
За землі багатыя нашых бацькоў,
За зорную спадчыну нашых дзядоў.

Свае карані на зямлі захаваўшы
І родную мову ў вяках шанаваўшы,
Мы славу краіне ў баях здабывалі,
Радзіме ў вянок мы яе запляталі.

А мова ў краіне зноў нішчыцца сёння,
І зноў да змагання нас кліча Пагоня
З чынамі краіны любімай сваёй,
Якія гамоняць на мове чужой.

Але набліжаецца час Адраджэння,
Гадзіна вялікага дня Прабуджэння,
І скінем прымусу навалы мы з плеч
Высока падняўшы вызвольны свой меч.

Адродзіцца мілая родная мова,
І душу кране беларускае слова,
Пальцеца ў бясконасць прасторы гамонка
Ад сіняй валожкі, ад белай рамонкі.

Уладзімір Масакоўскі.

АРШАНШЧЫНА БЕЛАРУСКАМОЎНАЯ

"Моўная стыхія Уладзіміра Караткевіча"

Пад такой назвай у аднайменным музеі літаратара-земляка ў Оршы адбыўся "круглы стол", прысвечаны Дню роднай мовы. І адбылася гэтая імпрэза яшчэ за тыдзень да 21 лютага. Асабліва гэта дзейства было тое, што асноўную частку прысутных складалі школьнікі. На гэтым знакавым мерапрыемстве быў запрошаны намеснік загадчыка кафедры беларускага мовазнаўства, кандыдат філалагічных навук, дацэнт Віцебскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Машэрава В.Э. Зіманскі, які правёў з прысутнымі, а гэта ў асноўным былі вучні мясцовых школ, цікавую і вельмі пазнавальную лекцыю-урок па беларускім мовазнаўстве, па асаблівасцях розных моў, а таксама па гісторыі і сучасным стане роднай мовы.

Рэфрэнам усяго мерапрыемства гучала: "... родную мову трэба берагчы, як сваю ўласную будучыню..." І гэта змястоўна і даходліва прадэманстравала група школьнікаў

СШ № 9, якая яскрава прадставіла імпрэзу па творах Кастуся Цвірка і Якуба Коласа. Некалькі літаратурных тэатралізаваных пастановак зрабілі вучні гэтай школы, якіх з'арганізавала і падрыхтавала да выступлення настаўніца СШ №9 Н.А. Міхновіч - вялікі аматар і знаўца беларушчыны. За вялікую душэўнасць, дабрату і адданасць беларускай мове яе любяць не толькі вучні, а і многія сталыя аршанцы.

З вялікай цікавасцю праслухалі вучні і ўсе прысутныя нізку вершаў удзельніка творчага літаратурнага аб'яднання "Дняпроўскія галасы" Ірыны Еўланавай, якая прызналася, што размаўляць і пісаць па-беларуску яна пачала ўжо ў даволі сталым узросце (зараз ёй 50 гадоў), і яна так захапілася роднай мовай, што раіць усім, асабліва школьнікам, размаўляць на роднай мове з ранніх гадоў.

Вядоўца ўсёй гэтай імпрэзы загадчыца музея Л.А. Гатоўская яшчэ раз напамніла

прысутным, як бязмерна любіў беларускую мову У.С. Караткевіч, што і выказаў у вершы "Мова"

*Ты мой ясны хлеб і каханы май,
Песня прадкаў,*

*нашчадкаў палі,
Без цябе, не з табой -
не патрэбны мне рай
На душы, у небясі, на зямлі.*

У заключэнні Ліна Афанасюна адзначыла, што кожны беларус павінен ганарыцца сваёй мовай, ведаць, любіць і шанаваць яе: "Мы ў сваю чаргу будзем і надалей працягваць увасабляць планы У.С. Караткевіча па папулярнасці беларускай мовы ў розных мерапрыемствах на базе музея нашага земляка".

І трэба прызнаць, што гэтая дзяржаўная ўстанова культуры многае робіць у плане папулярнасці беларушчыны ў нашым усходнім рэгіёне. А ад гэтага на душы становіцца цяплей і радасней.

*Мінай Карніенка,
сябар ТБМ, г. Орша.*

Тыдзень беларускай мовы на Аршаншчыне

На гэты раз беларуская мова на Аршаншчыне лунала амаль што цэлы тыдзень. Прычынай таму было, вядома - ж, добрае свята "Міжнародны дзень роднай мовы". Не засталіся ў баку ад міжнароднай культурнай ініцыятывы ў дамах культуры і бібліятэках, школах і садках, музеях. "Аршанская газета" напярэдадні раіла сваім чытачам: "Калі нядзелю вы мусіце правесці дома, знайдзіце вольны час, каб далучыцца да роднай мовы: пачытайце вершы ці аповяданні, паслухайце песні на ёй". Для ўсходняга зрусіфікаванага рэгіёна такая парада з боку ўладнага органа "дарагога каштуе".

Не засталася ў баку ад Міжнароднага дня моваў і Аршанская суполка ТБМ імя Ф. Скарыны. Да нас былі запрошаны і прыехалі ў суботу 20 лютага са сталіцы Лявон Баршчэўскі, Уладзімір Арлоў, Уладзімір Колас і іншыя. На працягу ўсёй сустрэчы бард Зміцер Бартошкі добра аздабляў літаратурныя і моўныя

разважанні выступоўцаў беларускаімі бардаўскімі песнямі пад любімую гітару.

Але гэтага ўсяго нам здалася мала і, узяўшы, так бы мовіць, добры разбег, мы сабраліся зноў ужо ў самае моўнае свята, у нядзелю яшчэ раз. Ужо без усялякіх гасцей сваімі сіламі зрабілі свята нікольні не горшае за іншыя. Ва ўступным слове кіраўнік аршанскай суполкі ТБМ Ю.А. Нагорны яшчэ раз напамніў аб гісторыі "Міжнароднага дня роднай мовы", а потым правёў з намі дыктоўку і літаратурную віктарыю. Але самым прыемным для ўсіх было тое, што некаторыя з нас не толькі добра ведаюць і шануюць родную мову, але і нядрэнна складаюць на ёй свае вершы. Умацавала ў чарговы раз усіх нас сваімі патрыятычнымі і грамадзянскімі перакананнямі, выказанымі ў вершаванай форме на добрай беларускай мове Яўгенія Казлова - было чым і заслухацца і замілавацца.

А мясцовая паэтка-па-

чаткоўка Ірына Рабіна прачытала на добрай беларускай мове свае лірычныя і патрыятычныя, сямейныя і дзіцячыя вершаскладанні. Яна таксама пазнаёміла нас з выдзеленым нядаўна паэтычным зборнікам, у які ўвайшоў і яе тузін вершаў. Добра распавядаў пра мову і чытаў свае вершы былы настаўнік беларускай мовы Мікола Камароўскі. Упрыгожыў нашу сустрэчу мясцовы самародак-гітарыст Уладзіслаў Лепаўшынскі, які разам з Яўгенам Наквасам з'яўляецца стваральнікам гурта "Лепшы квас", які набірае папулярнасць у краіне. Яго выключна беларускія песні на словы вядомых аўтараў не пакінулі нікога абыякавым. І ўсе былі аднадушнымі ў тым, што наша мясцовая імпрэза была нікольні не горшая за першую - са сталічнымі гасцямі.

Трэба дадаць, што ў гэты дзень шэрагі нашай суполкі папоўніліся некалькімі сябрамі.

*Мінай Карніенка,
сябар ТБМ, г. Орша.*

Сход ТБМ у Салігорску

21 лютага 2016 года ў Міжнародны дзень роднай мовы адбыўся сход Салігорскай гарадской арганізацыі ТБМ імя Ф. Скарыны.

На сходзе ў шэрагі ТБМ былі прыняты Наталля Аляксандраўна Скрыпаль (22.02.1980 г.н.) і Надзея Сямёнаўна Храдчэня (12.03.1949 г.н.). Аляксею Скрыпалю і Дзмітрыю Талпеку былі ўрачыста ўручаны пасведчанні сяброў ТБМ.

У шэрагах ТБМ адноўлены і ўнесены ў спісы Салі-

горскай гарадской арганізацыі ТБМ імя Ф. Скарыны 10 чалавек.

Справаздачу аб дзейнасці Салігорскай гарадской арганізацыі ТБМ за 2015 год зрабіў яе старшыня.

На сходзе таксама разглядалася пытанне аб падтрымцы дзейнасці Таварыства беларускай мовы. Было сказана, што самая простая дапамога дзейнасці ТБМ - гэта падпіска сябрамі ТБМ на пошце газеты ТБМ "Наша слова", кошт якой складае да 60 000 рублёў на

паўгода, што даволі танна.

Удзельнікі сходу азнаёміліся са зваротам у Пастаянную камісію па заканадаўству Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага Сходу Рэспублікі Беларусь аб грубым парушэнні ў Беларусі артыкула 17 Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь, які з'яўляецца гарантам роўнасці дзвюх дзяржаўных моў - беларускай і рускай.

*Уладзімір Масакоўскі,
старшыня Салігорскай
гарадской арганізацыі ГА
"ТБМ імя Ф. Скарыны".*

Урок памяці Васіля Супруна

10 сакавіка спаўняецца 90 гадоў з дня нараджэння беларускага паэта, публіцыста, краязнаўца, археолага, ініцыятара і кіраўніка беларускага патрыятычнага моладзевага антысавецкага падполля ў 1946-1947 гадах на тэрыторыі Заходняй Беларусі (арганізацыя "Чайка") Васіля Супруна (1926-2007), які быў родам з вёскі Глоўсевичы Слонімскага раёна. З гэтай нагоды на Слонішчыне запланаваны шэраг мерапрыемстваў. Першай такой згадкай стаў урок, прысвечаны памяці Васіля Супруна ў СШ

№ 2 г. Слоніма. Урок у 7-х класах правялі бібліятэкары

Слонімскай раённай дзіцячай бібліятэкі. Яны арганізавалі не-

вялікую выставу кніг Васіля Супруна, расказалі пра яго творчы шлях пасля сталінскіх лагераў, прачыталі вершы паэта. На ўрок быў запрошаны і даследчык беларускай літаратуры Сяргей Чыгрын. Ён распавёў пра сяброўства з Васілём Супруном, пра яго жыццёвы шлях, пра знаёмства Васіля Супруна і Ларысы Геніюш, пра земляка як археолага.

*Барыс Баль,
Беларускае Радыё
Рацыя, Слонім.
Фота аўтара.*

Калі за адраджэнне мовы, чытай, спадарства, "Наша слова"!

Шаноўныя сябры, ідзе падпіска на другі квартал 2016 года. У каталогу інфармацыя пра газету знаходзіцца на ст. 73. Цана змянілася нязначна. У 2016 годзе мы працягнем выходзіць на васымі палосах. Газета мае добры рэдакцыйны партфель і плануе для друку тэксты самых розных матэрыялаў, з рознымі поглядамі і падыходамі, у тым ліку і адрознымі ад пазіцыі рэдакцыі. Мы будзем працягваць друк мовазнаўчых і гістарычных матэрыялаў у выкладанні тых аўтараў, якіх вы не знойдзеце на старонках іншых выданняў. Мы не стараемся навязаць чытачу сваю думку ці погляды, а падаём паведамленні і меркаванні саміх чытачоў. Чытайце, даведвайцеся, думайце. Будзьце з намі, і вы будзеце з усёй Беларуссю.

РП - 1

Міністэрства сувязі Рэспублікі Беларусь

АБАНЕМЕНТ на газету-часопіс 63865

індэкс выдання

НАША СЛОВА

(назва выдання)

Колькасць камплектаў 1

На 2016 год па месяцах:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
			X	X	X						

Каму

(прозвішча, ініцыялы)

Куды

(адрес)

(паштовы індэкс)

ДАСТАВАЧНАЯ КАРТАЧКА

на газету-часопіс

63865

індэкс выдання

НАША СЛОВА

(назва выдання)

Кошт падпіскі 29400 руб. Колькасць камплектаў 1

На 2016 год па месяцах

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
			X	X	X						

Каму

(прозвішча, ініцыялы)

Куды

(адрес)

(паштовы індэкс)

Два тыдні роднай мовы на Лідчыне

Міжнародны дзень роднай мовы ва ўстановах адукацыі
Лідскага раёна

Моцны клічнік у лідскім марафоне з нагоды Міжнароднага дня роднай мовы паставілі ўстановы адукацыі Лідскага раёна. Быў праведзены цэлы шэраг мерапрыемстваў:

1. Лінгвістычны конкурс "Буслік"

18.02.2016 прайшоў рэспубліканскі лінгвістычны конкурс "Буслік", у якім прынялі ўдзел 1998 вучняў з 33 устаноў адукацыі Лідскага раёна.

2. Дыктоўка на беларускай мове, прысвечаная Дню роднай мовы

Згодна з рэкамендацыямі Лідскага райвыканкама (№ 02-6/25 ад 03.02.2016) ва ўсіх установах адукацыі (2-11 кл.) на класных гадзінах настаўнікамі беларускай мовы і літаратуры праведзена дыктоўка з мэтай папулярызавання і падтрымкі беларускай мовы. У дыктоўцы ўзялі ўдзел 5365 чалавек.

3. Акцыя "Гавары са мной па-беларуску"

Ва ўсіх установах адукацыі у межах правядзення Тыдня беларускай мовы прайшла акцыя "Гавары са мной па-беларуску".

4. Кніжныя выставы і інш.

Ва ўсіх установах адукацыі Лідскага раёна былі падрыхтаваны выставы кніг, прысвечаная Міжнароднаму дню роднай мовы, пісьменнікам - юбілярам.

Тэматыка выстаў рознабаковая: "Юбіляры 2016 года: пісьменнікі, кнігі", "Адвечны голас Радзімы", "Шануйце роднае слова", "Чароўная краіна паэзіі", "Святло роднай мовы", "Родная мова - крыніца святая", "Іх слаўныя імёны", "Беларуская палічка", "Ты будзеш звінец, мая родная мова!" і інш.

5. Размяшчэнне інфармацыі аб мерапрыемствах на стэндах і сайтах устаноў адукацыі

Ва ўсіх установах адукацыі былі аформлены інфармацыйныя стэнды, прысвечаныя Дню роднай мовы.

Настаўнікі і адміністрацыя СШ № 9 г. Ліды, Ганчарскага ВПК д/с-СШ, Гудскага ВПК д/с-БШ на сваіх сайтах аформілі беларускамоўныя старонкі, прысвечаныя Міжнароднаму дню роднай мовы.

6. Тэматычныя вечарыны (літаратурна-музычныя кампазіцыі) для вучняў старэйшых класаў

Настаўнікамі беларускай мовы і літаратуры ліцэя № 1 г. Ліды, СШ № 1, СШ № 4, СШ № 8, СШ № 12, СШ № 16 г. Ліды, Мінойтаўскай СШ, Тарноўскай СШ былі падрыхтаваны і праведзены літаратурныя гасцёўні, літаратурна-музычныя кампазіцыі ("Над Белай Руссю - белы буслік", "Мова беларуская мая", "Зямля пад белымі крыламі", "Багата, родная ты мова!", "Свят-

ло лучыны", "Гучы, родная мова!", "Люблю свой край, старонку гэту", "Гучыць беларускае слова", "І. Шамякін - чалавек - эпоха" і інш.).

7. Конкурсы на лепшага дэкламатара твораў, прысвечаных роднай мове

Конкурсы на лепшага дэкламатара твораў прайшлі ў СШ № 1, СШ № 5, СШ № 6, СШ № 12, СШ № 13, СШ № 15, СШ № 16 г. Ліды, гімназіі № 1 г. Бярозаўкі, Бердаўскім ВПК д/с-СШ, Ваверскай СШ, Ганчарскім ВПК д/с-СШ, Гудскім ВПК д/с-БШ, Дварышчанскім ВПК д/с-СШ, Ёдкаўскай СШ, Першамайскай СШ, Пескаўскім ВПК д/с-СШ, Тарноўскай СШ, Ходараўскім ВПК д/с-СШ.

8. Выстава дзіцячых малюнкаў да твораў бел. пісьменнікаў

Праведзены конкурсы малюнкаў у СШ № 1, СШ № 10, СШ № 12, СШ № 15, СШ № 16 г. Ліды, гімназіі № 1 г. Бярозаўкі, Бердаўскім ВПК д/с-СШ, Ваверскай СШ, Ганчарскім ВПК д/с-СШ, Дзівянскай СШ, Тарноўскай СШ.

У СШ № 2 г. Бярозаўкі - конкурс паштовак "Віншваем родную мову" (да Міжнароднага дня роднай мовы).

9. Конкурсы, інтэлектуальныя гульні

Цікава і займальна прайшлі конкурсы эрудытаў, моўныя турніры, інтэлектуальныя гульні, КВЗ, квэст - гульні сярэд вучняў СШ № 4, СШ № 8, СШ № 11, СШ № 12, СШ № 14, СШ № 17 г. Ліды, СШ № 2 г. Бярозаўкі, Бярозаўскай СШ № 3, Ваверскай СШ, Дзівянскай СШ, Дварышчанскага ВПК д/с-СШ, Крупаўскай СШ, Першамайскай СШ, Тарноўскай СШ.

10. Віктарыны

Штогод вучні права-

раюць свае веды беларускай мовы і літаратуры на віктарынах, якія праводзяць для іх настаўнікі ліцэя № 1 г. Ліды, гімназіі № 1 г. Ліды, СШ № 1, СШ № 11, СШ № 12, СШ № 14, СШ № 15, СШ № 16, СШ № 17 г. Ліды, Беліцкага ВПК д/с-СШ, Гудскага ВПК д/с-БШ, Бердаўскага ВПК д/с-СШ, Ёдкаўскай СШ, Мажэйкаўскай СШ і інш.

11. Выпуск насценных газет

Пры афармленні насценнага газет і плакатаў вучні СШ № 8, СШ № 9, СШ № 10, СШ № 12, СШ № 13 г. Ліды, гімназіі № 1 г. Бярозаўкі, Бярозаўскай СШ № 3, Ходараўскага ВПК д/с-СШ прадэманстравалі не толькі літаратурныя, але і мастацкія здольнасці.

12. Сустрэчы з пісьменнікамі (паэтам) і экскурсіі

У час святкавання Дня роднай мовы настаўнікі ліцэя № 1, СШ № 9 г. Ліды і Мінойтаўскай СШ правялі творчыя сустрэчы з пісьменнікамі Лідчыны.

Для вучняў СШ № 1, СШ № 5, СШ № 12, СШ № 16 г. Ліды, гімназіі № 1 г. Бярозаўкі былі арганізаваны экскурсіі ў школьны музей ("Падарожжа ў беларускую хатку", "Краязнаўчы калейдаскоп", "Нам засталася спадчына", "Вышыўка і ткацтва", "Рамёствы беларусаў" і інш.).

Такім чынам у выніку магутнай падтрымкі адзела адукацыі 9-ю Агульнаадукацыйна-навукова-дзіцячым цэнтрам Лідчыне пісалі больш за 5,5 тысяч чалавек у каля 20 населеных пунктах Лідчыны. Гэта яшчэ не поўны ахоп раёна, але лік ужо ідзе на тысячы, і рэзервы таксама яшчэ ёсць.

Яраслаў Грынкевіч.

Літаратурная сустрэча ў СШ № 9 г. Ліды

Літаратурная сустрэча ў СШ № 9 г. Ліды, мабыць, завяршала двухтыднёвік роднай мовы на Лідчыне.

На сустрэчу са школьнікамі прыйшлі паэты Алесь Хітрун - старшыня літаб'яднання "Суквецце", паэт Станіслаў Суднік і бард Сяржук Чарняк - старшыня і намеснік старшыні Лідскай гарадской арганізацыі ТБМ.

Па гэтай школе можна меркаваць і пра тое як выглядалі і іншыя школы ў гэтыя два

тыдні. У фазе разгорнута выстава з партрэтамі пісьменнікаў - юбіляраў 2016 года і малюнкамі серыі "Смак роднай мовы". Зала была ўважлівай і жыва рэагавала на пытанні і павароты гутаркі. Было відно, што мова для дзяцей не чужая, за што вялікі дзякуй настаўнікам, бо 9-я школа - гэта Паўднёвы вайсковы гарадок са сваёй спецыфікай. Тым не менш тут цудоўныя беларускія дзеці і цудоўныя настаўнікі.

Яраслаў Грынкевіч.

"Вянок санетаў" ад юных мастакоў

Падведзены вынікі раённага конкурсу дзіцячага малюнка "Вянок санетаў", прысвечаная 125-годдзю з дня нараджэння паэта Максіма Багдановіча. Яго ініцыятар і арганізатар - Лідская дзіцячая мастацкая школа. Удзельнікамі конкурсу сталі больш за пяць дзесят юных мастакоў з дзіцячай мастацкай школы, дзіцячай школы мастацтваў, Лідскага цэнтра творчасці дзяцей і моладзі і Бярозаўскага цэнтра дзіцячай творчасці. Яны прадставілі журы 125 прац у намінацыях "Партрэт", "Беларускі пейзаж", "Зорка Венера", "Этнаграфія", "Фальклор", "За

арыгінальнасць", "За творчае перажыванне" і "Рамантычны

малюнак". Пераможцам конкурсу "Вянок санетаў" стала першакласніца Лідскай дзіцячай мастацкай школы, вучаніца Анастасія Урублеўскай Сафія Алейнік. Высокую адзнаку атрымала яе карціна "Мае песні".

Па выніках конкурсу дзіцячага малюнка "Вянок санетаў" Лідская дзіцячая мастацкая школа выдала складанку вершаў Максіма Багдановіча, ілюстраваную дваццацю лепшымі конкурснымі працамі юных мастакоў. Вельмі добра было б знайсці грошы і раздрукаваць гэтую складанку большым накладам.

ЛідаТБ.

Усё сучаснае мастацтва Лідскага раёна - у адной экспазіцыі

У рамках дзяржаўнай праграмы "Культура Беларусі" на 2011-2015 гады ў Лідскім гістарычна-мастацкім музеі адкрылася пастаянная экспазіцыя "Сучаснае мастацтва краю".

Ці ёсць муза для сучаснага мастацтва? Ці актуальна такое паняцце, як натхненне? Мастак чакае яго ці вынаходзіць сам? У новым экспазіцыйным праекце музея ва ўсёй сваёй шматбагатысці паўстала муза дзясятка розных аўтараў. Тут яна загадвае і падпарадкоўваецца, дыктуе і падказвае, тут яна сама вядзе дзённік - дзённік сучаснага мастацтва Лідскага раёна.

- Сюды ўвайшлі вельмі розныя па тэхніцы, погляду на свет і творчым почырку творы жывалісу, графікі, скульптуры, дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва, - знаёміць з экспазіцыяй яе куратар, старэйшы навуковы супрацоўнік гістарычна-мастацкага музея Таццяна Нікіфарова. - Такі сінтэз абумоўлены жаданнем пазнаёміць гледача з той творчай шматстатнасцю і патэнцыялам, якімі багаты наш рэгіён.

Не гледзячы на тое,

што дамінанта - гэта аўтарскія працы, "Сучаснае мастацтва краю" знаёміць гледача ў тым ліку і з рознымі мастацкімі школамі: віцебскай, менскай, гарадзенскай. Прадстаўлены тут і адзін з галоўных брэндаў нашага рэгіёна - "нёманскае" шкло. Але галоўная "заслуга" экспазіцыі ўсё ж у пераемнасці пакаленняў: на адной пляцоўцы ўжываюцца і ўжо прызнаныя мэтры, і аўтары, якія толькі "ствараюць" сабе імёны. Каб дагадзіць і старэйшаму, і маладому пакаленню, мастацкае афармленне экспазіцыі літаральна балансуе на грані. Белая падлога, драпіраванне столі струменямі тканіны, люстэрка на ўсю сцяну, шклянныя стэлажы, шмат святла і паветра - гэта не "цукровая" класіка, але і не адкрыты хай-тэк. Мастак-афармляльнік экспазіцыі Юлія Бурбліс характарызуе такое рашэнне як "драматургію канфілікту".

З наватарскага, таго, што адназначна прыйдзеца па душы моладзі і зацікавіць людзей старэйшых - шырокаэкранны сэнсарны інфакіёск.

- Ён утрымоўвае 872 старонкі, на якіх змешчана інфармацыя пра аўтараў, якія

нарадзіліся ці цяпер жывуць у Лідскім раёне, іх працы, фатаграфіі, адсканаваныя артыкулы, - распавядае распрацоўнік лакальнага сайта, супрацоўнік гістарычна-мастацкага музея Мікалай Іода, - Тут ёсць і 15-хвілінныя відэапраграмы "Адлюстраванне", над якімі працавалі журналісты мясцовага тэлебачання Марына Грыгор'ева і Аляксандр Плескачоў. Такая электронная энцыкла-

* * *

У Лідскім гістарычна-мастацкім музеі адбылася яшчэ адна вельмі значнае не толькі для нашага горада, але і для краіны ў цэлым падзея - адкрыццё майстэрні ганаровага акадэміка Расійскай акадэміі мастацтваў, заслужанага дзеяча мастацтваў Беларусі ўладзіміра Мурахвера. Тут сабраны ўсе рэчы з майстэрні-студыі, якая размяшчалася ў Бярозаў-

мяшканне, імкнучыся захаваць творчую атмасферу.

Каб зразумець усю каштоўнасць і важнасць стварэння майстэрні Уладзіміра Мурахвера, яе трэба наведаць. Тут фатаграфіі мастака, няскончаныя карціны, эцюды, замалёўкі, фарбы і пэндзлікі, якімі ён маляваў, палітра... Было адсканавана 15 нататнікаў рознай таўшчыні з графічнымі замалёўкамі Уладзіміра Сямёнавіча, а гэта больш 900 прац.

Кожную з іх на месцы можна паглядзець у электронным варыянце.

...У майстэрні мастака заўсёды пануе цішыня, да пэўнага часу так было і ў майстэрні Уладзіміра Мурахвера. Надалей у ёй заўсёды будзе шумна - гэтага ў першую чаргу жадае сам Уладзімір Сямёнавіч. Мастак вельмі любіць дзяцей. Таму калі раней здароўе дазваляла, ён заўсёды знаходзіў час на выкладанне, тым самым імкнучыся прышчапіць ім любоў да мастацтва і разуменне яго. Яго справа працягнецца. У майстэрні будуць праходзіць заняткі і прагляды для выхаванцаў школ з мастацкім ухілам. У якасці "натуршчыкаў" выступаць эскізы і іншыя працы леген-

педыя, якая будзе папаўняцца новымі імёнамі, фактамі і працамі.

... "Сучаснае мастацтва краю" - гэта экспазіцыя дня сённяшняга. А гэта значыць, што пад уплывам часу, па ходу творчага росту і з'яўлення новых аўтараў яна абавязкова будзе змяняцца. І ў гэтай сталай незавершанасці ўтоены ўнікальнасць экспазіцыі, яе непалобнасць і яе прывабнасць.

цы і ў якой з 1968 года працаваў мастак.

- Уладзімір Сямёнавіч цяпер не карыстаецца майстэрняй, - распавядае навуковы супрацоўнік музея Таццяна Нікіфарова. - Уся маёмасць са студыі, уключаючы мантыю ганаровага акадэміка, па яго рашэнні і згодзе сям'і перададзена нам. За гэтакі шчодрый дарунак калектыў музея выказвае шчырую падзяку. Пад майстэрню мы адвядлі асобнае па-

дарнага Уладзіміра Мурахвера.

У падзяку за адкрыццё майстэрні Уладзіміра Мурахвера яго калега і сябар, Прэзідэнт Расійскай акадэміі мастацтваў Зураб Цэрэтэлі даслаў Лідскаму гістарычна-мастацкаму музею тэлеграму, у якой - шчырыя словы ўдзячнасці і пажаданняў дабра.

Вікторыя Русілевіч,
сайт "Лідскай газеты".

“Паходні” - 30 гадоў

12 сакавіка спаўняецца 30 гадоў гарадзенскаму гістарычна-культурнаму клубу аматараў роднага краю “Паходня”. Гэта першая нацыянальна-культурная пляцоўка, якая паўстала ў Гародні ў часы Перабудовы.

У сярэдзіне 1980-х гадоў у Гародні супрацоўнік Інстытута біяхіміі АН БССР Мікола Таранда з парадзі сяброў прачытаў кнігу Кастуся Тарасава “Памяць пра легенды”. Уражанне ад велічнай гісторыі Беларусі было такім моцным, што ўзнікла ідэя арганізаваць

Гародня, вуліца Дзяржынскага, 1, Гарадскі дом культуры. У гэтым будынку з 1986 да 2005 года адбываліся паседжанні Гарадзенскага гарадскога гістарычна-культурнага аб'яднання “Паходня”. Да 1989 года прэзідэнтам клуба быў выдатны навуковец і палітычны дзеяч Міхась Ткачоў.

клуб, каб сустрэцца з такімі людзьмі, як той жа Тарасаў, вывучаць і прапагандаваць гісторыю і культуру краю. На першае паседжанне сабраліся 19 чалавек. Паставілі самім размаўляць па-беларуску. На дыспуты, вечарыны, сустрэчы з зоркамі беларускай літаратуры, навукі, культуры, якія лічылі за гонар прыехаць у Гародню і выступіць перад “Паходняй”, прыходзілі пазней сотні людзей. Дыскусіі неўзабаве пачалі набываць і палітычны характар.

Найважнейшай справай лічылі абарону старажытнага горада ад руйнавання. Удалося зберагчы шэраг будынкаў XVIII стагоддзя на плошчы Леніна, хаця з гэтага мелі неперыемнасці. А вось спроба ўратаваць будынак вакзала мела адваротны вынік - нават паскорыла яго знос.

На трэцяе паседжанне клуба прыйшоў ужо знакаміты гісторык Міхась Ткачоў. Ён

спачатку не хацеў быць ганаровым прэзідэнтам клуба, але, - кажа нязменны старшыня клуба Мікола Таранда, - “калі за нас узліся, пасля таго як у Менску адбыўся разгон “Гукання вясны”, пасля таго як мы выступілі ў абарону будынкаў на плошчы Леніна, ён сказаў: “Так і быць, я згодны быць прэзідэнтам “Паходня”, магчыма, мой аўтарытэт дапаможа захаваць клуб”. Пасля гэтага мне адзін работнік культуры сказаў: “Мы табе так давяралі, але як ты мог паставіць на чале “Паходня” такога антысаветчыка, як Ткачоў?!”

Веды і красамоўства прафесара Ткачова зрабілі паседжанні і акцыі “Паходня” надзвычай папулярнымі. Дзейнасць клуба апынулася пад пільным вокам КДБ. Усе “шышкі” валіліся на Ткачова, хоць ён часам нават стрымліваў актыўнасць сяброў клуба. І пасля пераезду Міхася Ткачова ў Менск клуб працягваў і пра-

цягвае працаваць, нягледзячы на пераслед з боку ўладаў.

- Самае галоўнае, што ў нас выхаваліся людзі. І кожны мае сваю арганізацыю, ці гістарычную, ці нейкі хор. Практычна ўсімі гарадзенскімі арганізацыямі кіруюць тыя, хто калісьці быў у “Паходня”, - кажа Мікола Таранда. - Да нас прыходзілі людзі творчыя - мастакі, музыканты, літаратары, гісторыкі. Хачу назваць такія імёны як Аркадзь Жукоўскі, Міхась Амялішка, Аляксандр Талерчык, Віктар Сазонаў. Сярод сяброў “Паходня” былі акадэмік, член-карэспандэнт Акадэміі навук, больш за два дзясяткі дактароў навук. Менавіта “Паходня” абудзіла грамадскую актыўнасць інтэлектуалаў, зрабіла іх неаб'якавымі да лёсу сваёй краіны.

Клуб фактычна стаў гісторыяй, хоць афіцыйна ён працягвае існаваць.

Паводле СМІ.

БЯСПЛАТНЫЯ ЗАНЯТКІ ПА-БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ, АРХЕАЛОГІІ І ГІСТОРЫІ БЕЛАРУСІ З ДЭМАНСТРАЦЫЯЙ ВІДЭАМАТЭРЬЯЛАЎ

для вучняў 7-х-9-х класаў з вядомымі навукоўцамі і педагогамі!

Арганізацыйны сход на сядзібе ГА “Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны” (вул. Румянцава, 13, ст. метро “Плошча Перамогі”) 15 сакавіка 2016 г. (аўторак).

Пачатак - 16.30.

Прэзентацыя ўнікальнай аўтарскай анталогіі паэтаў Еўропы і Амерыкі “І боль, і прыгажосць” з удзелам перакладчыка Лявона Баршчэўскага на сядзібе ГА “Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны” (вул. Румянцава, 13, ст. метро “Плошча Перамогі”) 22 сакавіка 2016 г. (аўторак).

Пачатак - 18.30.

Заснавальнік:

ТБМ імя Францішка Скарыны.

Пасведчанне аб рэгістрацыі № 908 ад 18 снежня 2009 г. выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Адрас рэдакцыі:

231293, Лідскі р-н, в. Даліна.

Адрас для паштовых адпраўленняў:

231282, г. Ліда-2, п/с 7.

E-mail: naszaslowa@tut.by

Рэдактар Станіслаў Вацлававіч Суднік

Рэдакцыйная калегія:

Алена Анісім, Юрась Бабіч, Юля Бажок, Марыя Баравік, Вінцук Вячорка, Аляксей Карпенка, Эла Оліна, Ігар Пракаповіч, Аляксей Пяткевіч, Станіслаў Суднік, Павел Сцяцко, Алес Трусаў, Дзяніс Тушыньскі, Аляксей Шалахоўскі.

<http://naszaslowa.by/> <http://pawet.net/>
<http://kamunikat.org/> <http://tbn-mova.by/>
<http://nashaslova.mns.by/>

Тыдзень беларускай мовы ў Магілёве

18 лютага, у Тыдзень беларускай мовы, пісьменніца, сябра СБП Тамара Аўсяннікава сустрэлася з адзінаццацікласнікамі Магілёўскага дзяржаўнага абласнога ліцэя № 2.

Тамара Пятроўна распавяла аб літаратурным жыцці Магілёва, пра альманах “Брама” Магілёўскага абласнога аддзялення ГА “Саюз беларускіх пісьменнікаў”, працу гарадскога літаратурнага клуба “Святліца”, якім кіруе сама патэтка. Таксама спадарыня Та-

мара прэзентавала сваю кнігу паэзіі “Скрыжалі”, якая выйшла ў 2015 годзе ў Бібліятэцы СБП “Кнігарня пісьменніка”.

Настаўніца беларускай мовы і літаратуры Лілея Давыдзенка пазнаёміла шануюную гасцю з тым, чым вызначыўся сёлетні Тыдзень беларускай мовы ў ліцэі: вучні з задавальненнем удзельнічалі ў акцыях: “Маё любімае слова па-

беларуску” і “Спяваем разам”.

Адбыліся ў Магілёве і інтэлектуальныя гульні “Літаратурны калейдаскоп”, “Паляванне на слова”; з вялікай адказнасцю падышлі навучэнцы да выпуску газет “Пісьменнікі юбіляры”; тэма кахання быў прысвечаны конкурсу чытальнікаў. А напрыканцы Тыдня спеўна прагучаў Фестываль беларускай песні.

Ул. інф. Магілёўскага абласнога аддзялення СБП,

фота Ганны Піскуновіч.

Нявестка добрая, як дачка родная

Ужо стала добрай традыцыяй праводзіць у Мажэйкаўскім ДOME культуры мерапрыемствы пра сваяцкія адносіны “Мая сваякроўка - мудрая галоўка”, “Мой зяць, як у людзей пяць”. А пятага сакавіка адбылася раённая конкурсная шоу-праграма “Нявестка добрая, як дачка родная”.

Спонсарам праграмы выступіла раённая арганізацыя

Беларускага прафсаюза работнікаў аграпрамысловага комплексу. Усе ўдзельніцы таксама працуюць у аграпрамысловым комплексе: Ашмяна Вольга Мікалаеўна працуе ў ЛРСУП “Мажэйкава”, Юсько Вераніка Леанідаўна працуе ў ЛРСУП “Мажэйкава”, Буйко Тарэса Станіславаўна працуе ў КСУП “Беліца-Агра”.

Пакуль удзельніцы рыхтаваліся да конкурсу, для гледачоў спявалі: Эдуард Ан-

тонік, Леанід Петрукевіч, Дзмітрый Лінга, Мікалай Жукаў і Уладзімір Бачыла.

Мерапрыемства адбылося напярэдадні свята - Дня жанчын і нагадала, што ўсё самае лепшае і прыгожае ў жыцці звязана з жанчынамі, што жанчыны не толькі працуюць ў вытворчасці, але з'яўляюцца захавальніцамі сям'яў.

ДУ “Лідскі раённы цэнтр культуры і народнай творчасці”.

Аўтары цалкам адказныя за падбор і дакладнасць прыведзенай інфармацыі. Рэдакцыя рукапісы не вяртае.

Газета надрукавана ў Лідскай друкарні. 231300, г. Ліда, вул. Ленінская, 23.

Выдавец: Установа інфармацыі “Выдавецкі дом ТБМ”. Газета падпісана да друку 7.03.2016 г. у 17.00. Замова № 521. Аб'ём 2 друкаваныя аркушы. Наклад 2000 асобнікаў.

Падпісны індэкс: 63865.

Кошт падпіскі: 1 мес. - 9800 руб., 3 мес. - 29400 руб.

Кошт у розніцу: па дамоўленасці.